

рожденския периодичен печат се поместват кореспонденции, дописки от много селища, в които се засягат важни събития от стопанския, обществено-политически и културен живот, както църковно-националните противоречия, учебното и читалищно дело.

Възрожденските вестници, които се съхраняват във фонда на Регионалния исторически музей Бургас, съдържат разнообразна информация. Повечето от подвързаните вестници са непълни течения от вестниците „Право“, „Македония“, „Турция“, „Цариградски вестник“, „Напредък“, „Век“, „Источно време“. На техните страници намират място кореспонденции за усилията и борбите покрай откриването на български училища в Бургас, Карнобат, Айтос и Малко Търново.

Откритото българско училище в Бургас скоро става не само образователен, но и книжовен център. Училищните настоятели, които често са и църковни настоятели, спомагат като радетели и за разпространението на книгите и периодичния печат. Те са посредници между издателя и читателя, записват абонатите и разпращат вестниците и списанията.

Промяната в отношението към периодичния печат е регистрирана от в. „Право“ /1869-1873/. „Тук в Бургас, както у българите, тъй и у гърците се приемат по някой брой вестници“⁴. Известните тук разпространители са Рали х. Мавридов и Койчо Райков - представител на търговците-джелепи в бургаската община, който заедно с Теохар Хр. Папазоглу е настоятел на в. „Съветник“ /1863-1865/, от този вестник в Бургас през 1863 г. се получават 65 екземпляра. Райков и Папазоглу са настоятели и на в. „България“, от който през 1859 г. са получени 63 броя. Фердинанд х. Дечев е настоятел на в. „Македония“ и осигурява 65 броя от в. „Право“ за 1870 г. В брой 13 на в. „Право“⁵ от 9 юни 1873 г. се съобщава за изказаната благодарност от училищните настоятели Ненко Т. Папазоглу и Васил Ненов за подаръка от Станчо Д. Увалиев - едногодишно течение на списание „Читалище“, на в. „Право“ и в. „Турция“ с посредничеството на Петър Христович.

Ненко Папазоглу е собственик на хан и гостилница в Бургас, където се събират българите и се получават всички известия и вестници от Цариград, става размяната на мисли по българските църковни и просветни борби.⁶

На страниците на в. „Македония“ ... се излага информация от местните жители в гр. Айтос за събуждането на българщината от няколко сънародници от вътрешността на страната: „Ние, Орловчани, много години сме стояли в мрак и не сме знаели нищо от света, защото гръцката злоба ни беше лишила от народността си, та бяхме изгубили от очи светлите слънчеви зари и робувахме на фанариотите“⁷ А главната причина според дописниците на в. „Македония“ за това състояние е сме-